

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: G2012/62

Rep. nr. G2012/62
12 februari 2013

**REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
TE GRONINGEN**

Het College heeft het volgende overwogen en beslist over de op 18 juni 2012 binnengekomen klacht van:

A,
wonende te B,
klaagster,
gemachtigde: C,

tegen

D,
kinderarts,
werkende te E,
verweerster,
BIG reg.nr. 99045488101,
gemachtigden: mr. F.J. Knoops en mr. A.H. Wijnberg, advocaten.

1. Verloop van de procedure

Het College heeft onder meer kennisgenomen van:

- het klaagschrift van 7 juni 2012, ingekomen op 18 juni 2012 bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle en doorgezonden naar het College te Groningen, aldaar ontvangen op 25 juli 2012;
- het verweerschrift met bijlagen van 16 juli 2012, ingekomen op 17 juli 2012 bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle en doorgezonden naar het College te Groningen, aldaar ontvangen op 25 juli 2012;

- de repliek met bijlagen van 5 september 2012, ingekomen op 10 september 2012;
- de brief met bijlagen van klaagster van 25 september 2012, ingekomen op 26 september 2012;
- de brief met een bijlage van verweerster van 19 oktober 2012, ingekomen op diezelfde datum;
- de dupliek met een bijlage van 26 oktober 2012, ingekomen op 29 oktober 2012;
- de beschikking van de voorzitter van het College van 30 oktober 2012.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden gelegenheid in een mondeling vooronderzoek te worden gehoord.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 18 december 2012. Klaagster is verschenen, vergezeld van haar gemachtigde. Verweerster verscheen vergezeld van haar advocaat. Laatsgenoemden hebben zich bediend van een, aan het College en klaagster overhandigde, pleitnota.

2. Vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de klacht gaat het College uit van de volgende feiten, die tussen partijen als erkend dan wel enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist vaststaan.

De Rechtbank te Zwolle heeft bij vonnis van 27 december 2011 klaagster veroordeeld ter zake van zware mishandeling met voorbedachten rade tegen haar minderjarige kind en het opzettelijk in een hulpeloze toestand brengen van haar kind, terwijl dit feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, gepleegd in de periode van 17 februari 2008 tot en met 31 juli 2008. Bij de behandeling van de strafzaak ter terechtzitting van de Rechtbank heeft verweerster op 16 september 2010 als getuige een verklaring afgelegd. Verweerster was gedurende de destijds opname van het kind van klaagster van 28 juli 2008 tot en met 6 augustus 2008 de behandelende kinderarts.

3. De klacht

De klacht luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

Klaagster verwijt verweerster grote onzorgvuldigheid

- doordat zij als getuige ter terechtzitting van de Rechtbank te Zwolle op 16 september 2010 in een strafzaak tegen klaagster een verklaring heeft afgelegd over het ziektebeeld van klaagster (Münchausen by Proxy), waarmee zij buiten haar vakgebied is getreden;
- door na te laten bij het noemen van haar diagnose Münchausen by Proxy verschillende categoriën te onderscheiden;
- nu het gevolg is geweest van haar verklaring dat de Rechtbank zich bij haar strafmaatoverwegingen mede door die verklaring heeft laten leiden.

4. Het verweer

Het verweer luidt dat

- klaagster er ten onrechte - en waarschijnlijk ten gevolge van een misverstand - ervan uitgaat dat de genoemde verklaring betrekking had op klaagster, nu die verklaring uitsluitend betrekking had op het kind en niet op klaagster;

- verweerster ten aanzien van het kind bevoegd was te oordelen en zij dan ook niet buiten haar vakgebied is getreden;
- de diagnose Münchausen by Proxy weliswaar twee categoriën omvat (één betreffende het ziektebeeld bij een kind en één betreffende het ziektebeeld bij een volwassene) maar dat het ten tijde van de terechtzitting in de strafzaak gebruikelijk was de diagnose zonder onderscheid voor beide categoriën te gebruiken;
- de gedachte dat de Rechtbank bij het bepalen van de strafmaat op de verklaring van verweerster is teruggevallen, feitelijke grondslag mist.

5. Beoordeling van de klacht

5.1 Eerste klachtonderdeel

Het College is van oordeel dat de verklaring die verweerster als getuige onder ede bij de Rechtbank te Zwolle heeft afgelegd – reeds op het eerste gezicht en in ieder geval bij zorgvuldige lezing en gelet op de verklaring in haar geheel – onmiskenbaar slechts op het kind van klaagster betrekking had en niet – ook – op klaagster. Het vermelden van de diagnose Münchausen by Proxy, had eveneens zonder twijfel slechts betrekking op haar kind. Er zijn geen feiten en omstandigheden gesteld of aannemelijk geworden die tot de conclusie kunnen leiden dat de verklaring wel (mede) op klaagster betrekking zou hebben gehad. Verder geldt dat verweerster de behandelende arts van het kind was en dat zij daarmee bevoegd was bedoelde diagnose te stellen en de Rechtbank daarvan bij de behandeling van de strafzaak in kennis te stellen.

Dit klachtonderdeel zal ongegrond worden verklaard.

5.2 Tweede klachtonderdeel

Bij de diagnose Münchausen by Proxy zijn verschillende categoriën te onderscheiden, namelijk (bij een volwassene) Factitious Disorder by Proxy en (bij een kind) Pediatric Condition Falsification. Hoewel het naar de huidige maatstaven uit een oogpunt van zorgvuldigheid de voorkeur verdient aan te geven welke categorie wordt bedoeld, gold dat nog niet ten tijde van de bedoelde terechtzitting. Naar de maatstaven die destijds golden, was het niet ongebruikelijk en niet ontoelaatbaar de diagnose Münchausen by Proxy voor beide categoriën te gebruiken.

Dit klachtonderdeel zal dan ook ongegrond worden verklaard.

5.3 Derde klachtonderdeel

Al aangenomen dat de Rechtbank door de verklaring van verweerster tot een onjuiste overweging met betrekking tot de strafmaat zou zijn gekomen, geldt in de eerste plaats dat dit – gezien het vorenstaande – niet aan verweerster zou kunnen worden verweten. Maar afgezien hiervan moet worden vastgesteld dat uit het vonnis van de Rechtbank geenszins blijkt dat de verklaring van verweerster in de desbetreffende overweging een rol heeft gespeeld. Ook hier geldt derhalve dat dit klachtonderdeel berust op een onjuiste lezing van het vonnis. Dit klachtonderdeel zal eveneens ongegrond worden verklaard.

6. Slotsom

Nu de klacht in al haar onderdelen faalt, zal deze ongegrond worden verklaard.

7. Beslissing

**Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Groningen:
verklaart de klacht ongegrond en wijst deze af.**

Aldus gegeven door:

prof. mr. J.H.M. Willems, voorzitter,
mr. drs. W.J. de Boer, lid-jurist,
drs. H.A. van Dijk, lid-beroepsgenoot,
dr. H.J.B. van den Brom, lid-beroepsgenoot,
drs. B.R. Schudel, lid-beroepsgenoot,
bijgestaan door mevrouw mr. Y.M.C. Bouman, secretaris,

en in het openbaar uitgesproken op 12 februari 2013 door mr. P.W.M. Huisman, voorzitter, in tegenwoordigheid van mevrouw F.E. Mobach Visser, secretaris.

De secretaris:
ter:

De voorzitter: